

Námítka systémové podjatosti – závěry posouzení

Jako zásadní pro vyslovení systémové podjatosti uvádí Ministerstvo pro místní rozvoj („ministerstvo“) v usnesení ze dne 28. 12. 2020, č. j. MMR-61322/2020-83/2776 („usnesení“) skutečnost, že bylo uzavřeno Memorandum o spolupráci na urychlení přípravy a realizace významných dopravních staveb na území hlavního města Prahy a Středočeského kraje. Ministerstvo shledává problematiku zejména to, že i přestože memorandum není právně závazné, vyplývá z něj zcela zřejmá podpora hlavního města Prahy, jehož orgán – magistrát – rozhoduje, resp. má rozhodovat v daném případě o odvoláních proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění předmětného stavebního záměru. Za důležité považuje ministerstvo také to, že *„je všeobecně známo, že stavba pražského okruhu je velmi významnou stavbou, která se stala častým politickým tématem nejen na úrovni komunální politiky, ale též na úrovni celorepublikové. V daném případě nelze ani tvrdit, že by se jednalo o zcela běžnou a nekontroverzní stavbu, neboť mediální zájem a množství vznesených námitek v řízení svědčí o opaku.“*

Bohužel ustálená judikatura správních soudů potvrzuje závěry uvedené ministerstvem v řešeném případě. Stěžejním a výchozím rozhodnutím je usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119 (**„Usnesení rozšířeného senátu NSS“**). Rozšířený senát NSS předkládá výčet skutečností, které mohou vést k závěru o naplnění *„nadkritické míry“* systémového rizika podjatosti vylučující úřední osobu ze všech úkonů v řízení. Zaměstnanecký poměr totiž může být důvodem k pochybnostem o nepodjatosti, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření na ovlivnění i jinými než zákonnými hledisky. **Postačí přitom „poměrně nízká míra podezření“ pro naplnění „nadkritické míry“ systémového rizika podjatosti.**

Těmito hledisky může být zejména existence subjektu, který má zájem na určitém výsledku řízení a který je schopen působit na příslušnou úřední osobu na základě zaměstnaneckého vztahu. Mohou jimi být i jevy v politické či mediální sféře předcházející či doprovázející správní řízení, naznačující-li zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany těchto osob.

Jestliže je pro naplnění *„nadkritické míry“* systémového rizika podjatosti rozhodující zvýšený zájem o výsledek řízení, mohou jimi dle Usnesení rozšířeného senátu NSS být zejména:

- a) mediální vyjádření, předvolební sliby, konkrétní investiční či jiné obchodní počiny, předchozí snahy nasměrovat určité související rozhodovací procesy,
- b) samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy, nebo
- c) podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu.

Signálem *„nadkritické míry“* systémového rizika podjatosti může být situace, kdy rozhodnutí vydané ve správním řízení má zásadní dopad do majetkových zájmů územního samosprávného celku. Jedná se zejména o situace nikoli běžné, obecně vzato kontroverzní a v konkrétních podmínkách významně dopadající do zájmů územního samosprávného celku.

Na Usnesení rozšířeného senátu NSS navazuje a potvrzuje ho také následná rozhodovací praxe správních soudů, kterou podrobně uvádíme v příloženém dokumentu. Relevantní je zejména příklad stavby pražských protipovodňových opatření, kde byla ze strany soudů shledána systémová podjatost již proto, že *„budování protipovodňových zábran je frekventovanou otázkou pražské komunální politiky. Jde také o značně rozsáhlou investici se širokým dopadem na rozsáhlou část území města. Názory na konkrétní podobu protipovodňových opatření přitom mohou být odlišné, přičemž zároveň lze předpokládat eminentní zájem politické reprezentace na rychlosti všech povolovacích řízení, aby mohly být výsledky prezentovány před voliči.“*

Obdobně relevantní je případ ZEVO Chotíkov, ve kterém bylo hlavním důvodem uzavření memoranda o spolupráci, které mělo v zásadě obdobnou povahu jako memorandum v tomto případě.

Proti usnesení lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad, nicméně s ohledem na ustálenou judikaturu se domníváme, že by takový rozklad byl s velkou pravděpodobností zamítnut a usnesení potvrzeno. I kdyby bylo usnesení na základě podaného rozkladu změněno ve Váš prospěch, a odvolání

by bylo zamítnuto, lze předpokládat, že se odvolatelé obrátí na soud se správní žalobou. Správní soud by s ohledem na uvedenou rozhodovací praxi správních soudů pravděpodobně rozhodl v souladu s touto rozhodovací praxí správních soudů, tj. ve Váš neprospěch. Je zde dáno tedy vysoké riziko, že by byla šetřená věc v konečném důsledku i přes tyto přezkumy rozhodnuta ve Váš neprospěch.

Tímto by byl celý proces pouze zbytečně prodloužen, což je v dané situaci u tak významného projektu obecně nežádoucí. Z našich předchozích zkušeností u MMR je o rozkladu proti usnesení o systémové podjatosti zpravidla rozhodováno přibližně 4 - 6 měsíců. V případě soudního řízení je to pak v průměru 646 dní (viz Výroční statistická zpráva o stavu českého soudnictví za rok 2019). Pokud by v mezidobí rozhodování o žalobě bylo vydáno rozhodnutí Magistrátem a následně by bylo žalobě vyhověno (tj. ve Váš neprospěch), Vámi vydané rozhodnutí by bylo zrušeno a věc by byla delegována k rozhodnutí jinému příslušnému orgánu. Paradoxně by tedy horším důsledkem byla situace, kdy by rozkladu bylo vyhověno ve váš prospěch a správní soud by následně rozhodl ve váš neprospěch.

Z výše uvedeného je zřejmé, že jde o velice složitou situaci, která skýtá velmi vážné riziko neúspěchu ve věci a s tím spojené značné časové prodloužení. Z taktických důvodů bychom proto doporučili zvážit jiné konstruktivní alternativní řešení. Tím je maximální urychlení delegace na jiný příslušný odvolací úřad, který by rozhodl o odvolání. Pokud delegace proběhne rychle, bude zároveň prodloužení způsobené podanou námitkou podjatosti minimalizováno – takový jiný odvolací úřad bude moci rychle začít jednat ve věci.

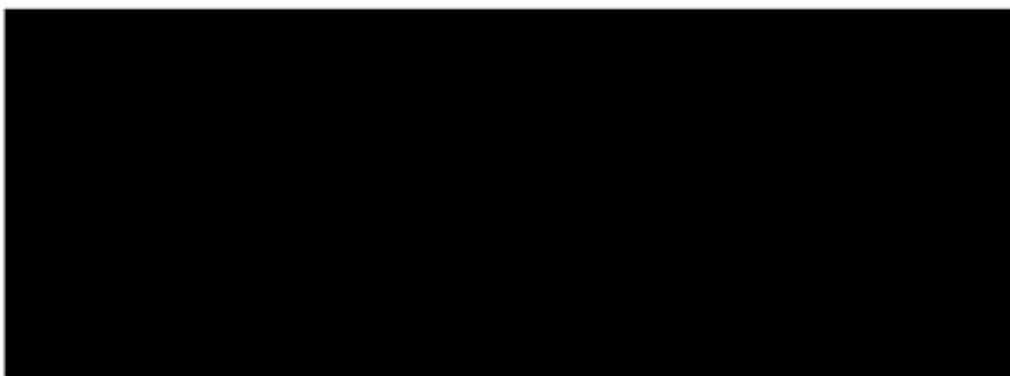
Podle ustanovení § 14 odst. 5 ve spojení s § 131 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („**správní řád**“) by mělo ministerstvo pověřit k rozhodnutí o odvolání jiný věcně příslušný krajský úřad. Ministerstvo by tak dokonce mělo učinit bezodkladně. Tímto příslušným správním orgánem by měl být dle § 131 odst. 4 správního řádu *správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu*. Sousedícím správním obvodem je Středočeský kraj, jehož krajský úřad bude stejně jako MHMP dotčen stejným rizikem systémové podjatosti. Středočeský kraj totiž je rovněž stranou předmětného memoranda. Bude proto vhodné, a v tomto ohledu bude nutné ministerstvo také požádat, aby byl takovým orgánem jiný krajský úřad, jehož obvod sousedí se Středočeským krajem.

Daný postup není sice častý, není ale ani první. Obdobně např. ministerstvo již dříve delegovalo rozhodování o odvolání proti stavbě Železničního uzlu Brno, kde byla shledána systémová podjatost jak Magistrátu města Brna, tak i Krajského úřadu Jihomoravského kraje. O odvolání nakonec rozhodoval Krajský úřad Jihočeského kraje, který následně odvolání zamítl.

Na základě výše uvedeného tedy doporučujeme činit veškeré kroky k co nejrychlejší delegaci na jiný odvolací orgán. Může být tedy vhodné např. nepodávat rozklad a urychlit tím nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva a následně žádat ministerstvo o delegaci. Zároveň bude vhodné kontaktovat Krajský úřad Středočeského kraje s tím, aby potvrdil, že bude postižen systémovou podjatostí ze stejných důvodů, jako MHMP. Nelze vyloučit, že by totiž ministerstvo postupovalo tak, že by delegovalo rozhodování na Krajský úřad SČ kraje, proti kterému by odvolatelé vznesli další (a s velkou pravděpodobností úspěšnou) námitku systémové podjatosti. Celý proces by se tak zbytečně prodloužil.

Pevně věříme, že pro vás bude předmětné právní posouzení přínosné a v případě jakýchkoliv nejasností či potřeby doplnění se na nás neváhejte obrátit.

S pozdravem

Přehled judikatury ve věci systémové podjatosti

Relevantní judikatura ve věci systémové podjatosti navazující na usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 89/2010						
Rozhodnutí	Věc	Úřad dotčený námitkou	Role úřadu	Odůvodnění podjatosti	Rozhodnutí	Poznámka
NSS 3 As 60/2013 ze dne 4. 12. 2013 a jemu předcházející MS Praha 10 A 128/2011 ze dne 4. 3. 2013	Stavební povolení na stavbu Protipovodňová opatření na ochranu hl. m. Prahy	Magistrát HMP	<ul style="list-style-type: none"> - Odvolací orgán ve stavebním řízení. - HMP bylo zároveň účastníkem stavebního řízení. 	<ul style="list-style-type: none"> - HMP opakovaně deklarovalo zájem na realizaci stavby. - Dle MS Praha jde o „frekventovanou otázku pražské komunální politiky“ a lze předpokládat „eminentní zájem politické reprezentace na rychlosti všech povolovacích řízení, aby mohly být výsledky prezentovány před voliči“. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dle MS Praha bylo dosaženo nadkritické míry systémového rizika podjatosti, protože jde o rozsáhlou investici s širokým dopadem na značnou část území města, navíc zmiňovanou ve volebním programu nejsilnějších stran komunální politické scény. - Dle NSS námitka podjatosti směřovala proti Magistrátu HMP. Ten o ní proto neměl rozhodovat, ale o námitce mělo rozhodovat MMR. - Pokud se tak nestalo, musí být odvolací rozhodnutí Magistrátu HMP zrušeno. 	<p>Dle MS Praha se jednalo o systémovou podjatost.</p> <p>NSS označil tento závěr za předčasný a nevyjadřoval se k němu.</p>

KS v Plzni 30 A 76/2012-266 ze dne 25. 7. 2014	Vydání rozhodnutí o umístění stavby „Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov (ZEVO Chotíkov)“	Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje	<ul style="list-style-type: none"> - Krajský úřad Plzeňského kraje jako odvolací orgán - Krajský úřad Plzeňského kraje měl mít zájem na realizaci stavby dle dohody o partnerství a spolupráci na Integrovaném systému nakládání s komunálními odpady v Plzeňském kraji 	<ul style="list-style-type: none"> - Krajský úřad je účastníkem dohody o partnerství a spolupráci na Integrovaném systému nakládání s komunálními odpady v Plzeňském kraji a deklaruje tedy s ostatními členy dohody společný zájem na vytvoření tohoto systému - Krajský úřad se na základě výše uvedené dohody zavázal aktivně činit veškeré kroky k realizaci stavby ZEVO Chotíkov - V návaznosti na tuto skutečnost namítal žalobce podjatost úředních osob - zaměstnanců Krajského úřadu 	<ul style="list-style-type: none"> - S poukazem na předchozí judikaturu NSS, konkrétně usnesení 1 As 89/2010, které stanoví, že „k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně nízká míra podezření“, přisvědčil KS v Plzni žalobcům, protože v posuzovaném případě již dle jeho názoru na překročení této míry lze usuzovat; - Důvodem je právě existence dohody o partnerství a spolupráci na Integrovaném systému nakládání s komunálními odpady a závazek Krajského úřadu poskytnout maximální součinnost směřující k realizaci záměru stavby - Dalším důvodem je skutečnost, že ZEVO Chotíkov není obvyklá stavba a je značně kontroverzní a medializovaná, podezření na podjatost by nebylo dáno tehdy, kdyby šlo o běžnou stavbu 	
--	--	---	---	--	--	--

<p>KS v Brně 29 A 40/2010 ze dne 13. 2. 2014 a zejména NSS 4 As 18/2012</p>	<p>Rozhodnutí Krajského úřadu Vysočina a jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu Městského úřadu Havlíčkův Brod</p>	<p>Krajský úřad Kraje Vysočina</p>	<p>- Odvolací orgán ve věci změny rozhodnutí stavebního úřadu, kterým vypustil podmínku pro umístění stavby (parkoviště Havlíčkův Brod). - Kraj Vysočina jako žadatel v řízení o umístění stavby; - Městský úřad Havlíčkův Brod coby prvostupňový orgán rozhodující o umístění stavby.</p>	<p>- Žalobce namítal, že v dané věci vydaly rozhodnutí žalovaného úřední osoby, jež jsou k žadateli – stavebníkovi, v úzkém pracovním a služebním vztahu a tedy i vztahu ekonomické závislosti, což je dle názoru žalobce skutečnost zakládající podjatost úředních osob žalovaného. - Dle žaloby měly samy úřední osoby o své podjatosti uvědomit nadřízený orgán.</p>	<p>- KS neshledal důvody pro vyloučení úředních osob tak, jak tvrdil žalobce, a to pro neuvedení konkrétních důvodů, když konstatoval, že „rozhoduje-li obecní úřad v přenesené působnosti o právu či povinnosti obce, nelze bez dalšího usoudit na vyloučení jeho pracovníků pro pochybnosti o jejich nepodjatosti...“. - NSS rozsudkem 4 As 18/2012 zrušil rozsudek KS v Brně a nařídil pokračovat v kasační stížnosti Žalobce, ve věci podjatosti však konstatoval, že konkrétní stavba (parkoviště v areálu nemocnice, které je určeno pro zaměstnance nemocnice) není vnímána jako mimořádně významná či kontroverzní stavba, navíc žalovaný rozhodoval ve věci až jako druhoinstanční</p>	<p>NSS výslovně uvedl, že důležitě je kritérium „politické citlivosti“ věci. V daném konkrétním případě zjevně o politicky citlivou věc ani o „významnou a silně kontroverzní stavbu“ nešlo, a stěžovatel to ani netvrdil.</p>
---	--	------------------------------------	--	---	---	--

					orgán, tj. posuzoval pouze zákonost a správnost rozhodnutí stavebního úřadu).	
KS v Ostravě 22 A 221/2011 ze dne 29. 4. 2014	Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje o kraje a jemu předcházející rozhodnutí Magistrátu města Karviné	Krajský úřad Moravskoslezského kraje	- Odvolací orgán ve věci rozhodnutí umístění souboru staveb a změn staveb s názvem „Krajské integrované centrum využívání komunálních odpadů v Moravskoslezském kraji“. - Magistrát města Karviné byl účastníkem řízení.	- Žalobce uvedl, že v průběhu prvního stupně řízení žádal MMR, aby pověřilo jiný věcně příslušný správní orgán, než žalovaného, z důvodu podezření systémové podjatosti Krajského úřadu i prvostupňového stavebního úřadu, protože město Karviná i Moravskoslezský kraj jsou akcionáři žadatele o vydání rozhodnutí.	- KS námitce podjatosti přisvědčil s odkazem na skutečnost, že zákon sice ukládá úředníkům územních samosprávných celků povinnosti, jejichž plnění by mělo zajistit, že budou při výkonu svých pravomocí postupovat nestranně, avšak povaha jejich pracovněprávního vztahu k zaměstnavateli skutečné účinky záruky toho, že se tak opravdu beze zbytku stane, nedává.	KS zrušil odvolací rozhodnutí jen proto, že nebyla řešena námitka podjatosti.

Další judikatura ve věci systémové podjatosti

navazující na usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 89/2010

Rozhodnutí	Věc	Úřad dotčený námitkou	Role úřadu	Odůvodnění podjatosti	Rozhodnutí	Poznámka
NSS 1 As 98/2011 ze dne 6. 3. 2013	Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR a jemu předcházející závazné	Magistrát HMP, odbor kultury, památkové péče a	- Magistrát HMP z hlediska zájmů státní památkové péče zamýšlené ve věci stavby hotelu.	- Žalobce odůvodňoval podjatost úředních osob politickými zájmy, jež spočívaly mimo jiné v nerovném přístupu k účastníkům řízení, jehož	- NSS konstatoval, že posouzení věci ze strany MS Praha nebylo dostatečné a souladné s recentní judikaturou.	N/A

	stanovisko Magistrátu HMP	cestovního ruchu	- HMP mělo údajně ovlivňovat posuzování.	záměrem bylo „zprůchodnění“ preferovaného řešení Magistrátu HMP. - Politické vedení města tak dle žalobce dalo jednoznačně najevo politické zadání.	- NSS dále uvedl, že již dříve judikoval, jaké skutečnosti mohou zakládat podjatost úředních osob daného správního úřadu, s čímž se ztotožnil i v tomto případě.	
KS v Plzni 57A 67/2011 ze dne 29. 7. 2013	Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje a jemu předcházející rozhodnutí MěÚ Sušice	MěÚ Sušice	- MěÚ Sušice rozhodoval o povolení vypouštění odpadních vod do vody povrchové z kanalizace pro veřejnou potřebu zakončené volnou kanalizační výstí. - město Sušice žádalo o povolení.	- Vodoprávní úřad rozhodl v prvním stupni dle žalobců v rozporu se svým původním rozhodnutím, ve kterém bylo stanoveno, že městem Sušice musí být dosaženo účinného čištění odpadních vod, ale již neuložil žádný termín pro jejich zajištění. - Městu Sušice vydal rozhodnutí vodoprávního orgánu jeho úřad, což považuje žalobce za zjevnou podjatost.	- KS v Plzni konstatoval, že Krajský úřad se námitkou nezabýval, protože měl za to, že žalobce není aktivně legitimován. - KS dále konstatoval, že bude na žalobci, aby otázku podjatosti posoudil v novém správním řízení.	Původní rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a vráceno mu k další projednání.
KS v Českých Budějovicích 10 A 4/2013 ze dne 8. 7. 2013	Rozhodnutí MŽP ČR a jemu předcházející rozhodnutí Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava	Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava a MŽP ČR	- MŽP ČR jako odvolací orgán, jež potvrdil prvostupňové rozhodnutí Správy NP a CHKO Šumava o souhlasu s vyznačením pěší turistické trasy rozcestí Březník – Modrý sloup značením KČT.	- Žalobce spatřoval podjatost v postavení ředitele Správy NP a CHKO Šumava ve vztahu k úředním osobám a také v jeho výroci, kdy o zpřístupnění stezky hovořil otevřeně jako o své prioritě. - Dle tvrzení žalobce nebylo o jeho námitce nikdy rozhodnuto.	- KS konstatuje, že podjatost jako psychický stav může existovat pouze u fyzických osob, což a priori vylučuje podjatost Správy NP a CHKO Šumava jako správního orgánu. - Ve věci údajně podjatosti ředitele Správy NP a CHKO	

			- Správa NP a CHKO Šumava byla účastníkem řízení, když rozhodovala o umístění turistických tras v Národním parku Šumava údajně na základě podjatosti jejích úředníků.		Šumava KS odkázal na judikaturu NSS a uvedl, že nelze bez dalšího dovozovat podjatost v případech, kdy úředník územního celku rozhoduje ve věci, která se tohoto celku přímo nebo nepřímo dotýká.	
KS v Plzni 57 Af 34/2012 ze dne 3. 4. 2014	Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje a jemu předcházející rozhodnutí MěÚ Klatovy	MěÚ Klatovy, finanční odbor	- MěÚ Klatovy byl účastníkem řízení, když rozhodoval o povolení k provozování výherních automatů ve městě Klatovy.	- Žalobce tvrdil podjatost zejména z důvodu zpětné účinnosti vyhlášky regulující provoz výherních automatů na území obce. - Svá tvrzení dále opíral o údajnou existenci nežádoucího vztahu, který by mohl „zkřivit“ postoj úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci. - Mimo výše uvedená obecná tvrzení nebyly předloženy konkrétní důvody.	- KS námitce podjatosti nepřisvědčil a konstatoval, že správní orgán při své činnosti pouze aplikoval obecně závaznou vyhlášku města, čemuž je ze zákona povinen. - Nadto zaměstnanecký poměr úředníků k žalovanému není sám o sobě důvodem podjatosti. - Z této samotné skutečnosti nelze mít bez předložení dalších indicií podjatost za prokázanou. -	
KS v Plzni 57 A 48/2012 ze dne 17. 2. 2014	Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje a jemu předcházející	Krajský úřad Karlovarského kraje	- Krajský úřad rozhodoval o odvolání o umístění stavby komunikace II/214 „Jihovýchodní obchvat Cheb“.	- Žalobce namítal údajnou podjatost úředníků odvolacího orgánu z důvodu skutečnosti, že investorem a iniciátorem stavby je Krajský úřad,	- KS námitku zamítl se zdůvodněním, že pochyby o nepodjatosti úřední osoby nemůže zakládat jen její zaměstnanecký poměr	

	rozhodnutí MěÚ Cheb o umístění stavby komunikace II/214 „Jihovýchodní obchvat Cheb“.		- Karlovarský kraj byl investorem stejné stavby (fáze investiční přípravy projektu a realizace stavby byla prováděna odborem investic a grantových schémat Krajského úřadu Karlovarského kraje).	kteřý také rozhoduje o odvolání. Z uvedených důvodů lze dle žalobce důvodně předpokládat, že úředníci Krajského úřadu mají s ohledem na svůj poměr k věci takový zájem na výsledku řízení, pro který lze pochybovat o jejich nepodjatosti.	k územnímu samosprávnému celku, ledaže z povahy věci samé lze usuzovat, že v důsledku tohoto poměru by mohl být ovlivněn její postoj k věci i jinými než zákonnými prostředky. - Protože však žalobce neuvedl žádné konkrétní důvody, z nichž by bylo možné na podjatost usuzovat, shledal KS tuto námitku žalobce jako nedůvodnou.	
MS Praha 8 A 120/2012 ze dne 31. 10. 2013	Rozhodnutí Magistrátu HMP a jemu předcházející usnesení tajemníka MěÚ Praha 1	MěÚ Praha 1	- MěÚ Praha 1 rozhodoval ve věci žádosti o poskytnutí ochrany proti zřejmému zásahu do pokojného stavu dle § 5 zák. č. 40/1964 Sb. podané proti žalobci - MěÚ Praha 1 byl účastníkem řízení a zároveň menšinovým vlastníkem nemovitosti, který podal žádost o ochranu proti zřejmému zásahu do	- Žalobce namítal, že žalovaný údajně nerozhodl o námitce podjatosti starosty MČP 1 a jeho zástupců, když v prvním stupni tyto námitky zamítl, jelikož jejich předmět, tj. žádost o poskytnutí ochrany proti zřejmému zásahu do pokojného stavu, se vymyká běžnému správnímu rozhodování a má se projednávat ve sporném řízení dle správního řádu.	- MS Praha zamítl námitku podjatosti s poukazem na judikát 1 As 89/2010 jako nedůvodnou, protože žalobce neuvedl konkrétní důvody, kterými by mohl doložit údajnou podjatost úředních osob, argumentoval pouze v obecné rovině právní zásadou „nemo iudex in causa sua“.	

			pokojného stavu proti žalobci.			
NSS 5 As 8/2013 ze dne 6. 8. 2013 a jemu předcházející MS Praha 9 Ca 257/2009 ze dne 21. 11. 2012	Rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a jemu předcházející rozhodnutí MMR ČR	MěÚ Písek, odbor výstavby	- MěÚ Písek, odbor výstavby udělil dodatečné rozhodnutí a povolení o umístění stavby - Město Písek bylo zároveň účastníkem řízení	- Žalobce uplatnil námitku spojitosti zájmů a podjatosti úřední osoby, ale odůvodnil ji pouze pracovním poměrem této úřední osoby, ale nijak blíže ji nerozvedl.	- NSS konstatoval, že nelze spatřovat podjatost na základě toho, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby vydal orgán města Písku, když účastníkem řízení bylo i město Písek. - Námitka spojitosti zájmu a podjatosti odůvodněná pouze pracovním poměrem úřední osoby proto neobstojí.	Kasační stížnost zastavena pro neuhrazení soudního poplatku, přesto NSS věc posoudil. Podána ústavní stížnost ÚS 2845/2013.
NSS 4 As 69/2012 ze dne 18. 6. 2013	Rozhodnutí MV ČR a jemu předcházející rozhodnutí Jihomoravského kraje	Krajský úřad Jihomoravského kraje	- Krajský úřad Jihomoravského kraje byl účastníkem řízení, když rozhodoval o žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím ve vztahu k činnosti hejtmána kraje (korespondence se Sdružením pro výstavbu R43) - Žádost byla odmítnuta s poukazem na	- Vzhledem ke způsobu vyřízení žádosti prvostupňovým orgánem (Krajským úřadem Jihomoravského kraje) spatřuje Stěžovatel podjatost úředníků Krajského úřadu v jejich pracovním poměru a závislosti na vůli politických představitelů kraje, v čemž spatřoval žalobce systémovou podjatost - Dle názoru žalobce nelze očekávat od zaměstnanců Krajského úřadu aktivitu	- NSS se s námitkou vypořádal jako s nedůvodnou, protože žalobce neuvádí žádné konkrétní důvody pro podezření, že by postup úředníků v projednávané věci mohl být ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky, což podložil odkazem na dřívější judikaturu.	

			skutečnost, že hejtman v dané věci vystupuje jako soukromá osoba, nikoliv jako představitel kraje	k získání veškerých požadovaných informací. - Konkrétnější tvrzení žalobce neuvádí.		
MS Praha 5 Ca 349/2008 ze dne 16. 4. 2014	Rozhodnutí Magistrátu HMP a jemu předcházející rozhodnutí MěÚ Praha 6	Magistrát HMP	- Magistrát HMP jako odvolací orgán ve věci námitek proti kácení dřevin na pozemcích Prahy 6 z důvodu realizace výstavby staveb Městského okruhu. - Kácení dřevin souviselo s realizací veřejné stavby na území Hlavního města Prahy.	- Žalobce se domáhal vyloučení všech úředních osob posuzujících případ z důvodu podjatosti a pokládal za absurdní, aby o něm rozhodoval ředitel žalovaného. - Konkrétní důvody podjatosti, ze kterých by bylo možno usuzovat na jejich důvodnost, však neuvádí.	- MS Praha neuznal námitku podjatosti jako důvodnou s odkazem na judikaturu NSS. Úředníci územního samosprávného celku nemohou být automaticky vyloučeni z projednávání a rozhodování ve věcech, které mají dopady na tento celek, pokud další specifická okolnost. - Žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, kterými by mohl podjatost v případě kácení dřevin prokázat. -	
NSS 5 As 43/2011 ze dne 22. 3. 2013	Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje a jemu předcházející rozhodnutí MěÚ Lysá nad Labem	MěÚ Lysá nad Labem, stavební úřad a	- MěÚ Lysá nad Labem rozhodl o umístění stavby „Domov důchodců a denní stacionář Lysá nad Labem údajně podjatou pracovnící úřadu, která rozhodnutí vydala.	- Námitka podjatosti byla vznesena vůči prvostupňovému i druhostupňovému orgánu. - Žalobce brojil proti chybnému posouzení své námítky, přičemž nesouhlasil především s tím, že v obou instancích	- NSS uvedl, že žádná úřední osoba MěÚ Lysá nad Labem nebyla oprávněna o námitce žalobce rozhodovat. - Na základě výše uvedeného měl MěÚ Lysá nad Labem přeložit námitky k posouzení	

		Krajský úřad Středočeského kraje	<ul style="list-style-type: none"> - Krajský úřad Středočeského kraje rozhodoval v téže věci jako druhostupňový orgán, proti němuž byla vznesena námitka podjatosti vůči všem jeho zaměstnancům. - Středočeský Kraj, inicioval předmětné územní řízení. 	o námitce podjatosti rozhodovala úřední osoba, proti které námitka směřovala.	Krajskému úřadu Středočeského kraje, což nelze zhojit druhostupňovým rozhodnutím, které potvrzuje závěry rozhodnutí MěÚ Lysá nad Labem.	
KS v Plzni 57 A 69/2011 ze dne 19. 12. 2012	Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje a jemu předcházející rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správního	Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní	<ul style="list-style-type: none"> - Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní rozhodoval ve věci umístění stavby „Náhradní hřiště pro TJ Slovan Spoje Plzeň“. - Statutární město Plzeň podalo žádost o umístění stavby „Náhradní hřiště TJ Slovan Spoje Plzeň“ 	- Námitka podjatosti vznesená žalobcem brojila proti tomu, že na rozhodování o umístění stavby může mít výrazný vliv, že rozhodující osoby jsou v zaměstnaneckém poměru k městu Plzeň (nejen k magistrátu, ale i k dotčeným orgánům), což způsobuje pochybnost o nestranném posuzování a rozhodování v dané věci.	<ul style="list-style-type: none"> - KS konstatoval, že námitka podjatosti byla konstruována pouze ve vztahu k pracovnímu poměru dotčených úředních osob, a to v akademické rovině, bez uvedení konkrétních skutečností naznačujících možnou podjatost. - Námitka navíc nezazněla již v průběhu řízení o umístění stavby, ale až v odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně. 	
KS Brno 62 A 50/2012 ze dne 3. 1. 2013	Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje a	Krajský úřad Zlínského kraje	- Krajský úřad Zlínského kraje jako odvolací orgán ve věci zamítnutí	- Žalobce nekonstatoval žádné skutečnosti vztahující se k možné	- KS sám v odůvodnění poukázal na institut podjatosti zakotvený ve správním řádu.	

	jemu předcházející rozhodnutí MěÚ Holešov, odbor územního plánování a stavebního řádu		odvolání a potvrzení rozhodnutí MěÚ Holešov ve věci umístění stavby „Přístavba skladu výrobní haly POKART Holešov“. - Zlínský kraj měl mít zájem na rychlé výstavbě průmyslové zóny v Holešově	podjatosti a ani je nenamítal.	- Konstatoval, že nelze přehlédnout jednoznačný zájem Zlínského kraje, aby průmyslová zóna Holešov byla obsazena řadou investorů a s poukazem na judikaturu NSS apeloval na žalovaného, aby tyto závěry uvážil při dalším postupu v řízení.	
NSS 1 As 109/2018-103 ze dne 10. 10. 2018	Závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy jako podklad pro vydání územního rozhodnutí	Magistrát HMP	- Orgán vydávající závazné stanovisko dle § 14 odst. 2 a zákona o státní památkové jako podklad pro vydání územního rozhodnutí	- Jedním ze žadatelů o vydání závazného stanoviska bylo město Praha, jehož úředníci rozhodovali o žádosti - Úřední osoby se účastnily tzv. kulatého stolu, organizovaného městem Praha, a kterého se účastnili pouze zástupci potenciálního investora projektu se zástupci města a následně v ten samý den bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí ve věci	- není podstatné, že závazné stanovisko bylo vydáno týž den, ve který se konal tzv. kulatý stůl, ale již samotná okolnost, že se úředníci účastnili této městem organizované akce, do níž byli zapojeni, vyvolává značné pochybnosti - pro existenci systémového rizika podjatosti je podstatné, že město bylo žadatelem ve věci, o níž rozhodovali její „vlastní“ úředníci.	Předmětný výškový bytový dům je kontroverzní stavbou, rozhodnutí o ní je precedenční, neboť předznamenává další vývoj výstavby výškových budov v Praze. Věc je významným politickým tématem a je mediálně

						sledována.
NSS 2 As 151/2018 ze dne 3. 4. 2019	Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje o zamítnutí výplaty finančních břemen jako kompenzace za provozování sítě veřejné linkové dopravy	Krajský úřad Ústeckého kraje	- prvostupňový orgán rozhodující o zaplacení finančních břemen jako kompenzace za provozování sítě veřejné linkové dopravy	- značný zájem Ústeckého kraje na výsledku řízení - ovlivňování politickou reprezentací za účelem ekonomické likvidace žalobkyně	- systémovou podjatost, jak byla charakterizována v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010 – 119, lze posuzovat u územně samosprávného celku jedině v případě, kdy tento rozhoduje v přenesené působnosti	V případě samostatné působnosti územně samosprávných celků se jedná o výkon jejich ústavně garantovaného práva na samosprávu. Po územně samosprávných celcích při výkonu jejich samostatné působnosti není z podstaty smyslu jejich existence možné vyžadovat zcela nestranné a nezainteresované rozhodování. Při své rozhodovací činnosti jsou vázány celou

						řadou zákonů a v nich obsažených pravidel a omezení Zákonnost a správnost individuálních správních aktů vydaných územně samosprávuým celkem v samostatné působnosti se mimo jiné garantuje jejich přezkumem odvolacím správním orgánem.
KS v Plzni 30 A 58/2015 ze dne 2. 2. 2015	Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje	Krajský úřad Plzeňského kraje	- odvolací orgán ve stavebním řízení	- žadatel o vydání stavebního povolení a krajský úřad uzavřeli dohodu o partnerství, ve které se zavázali k maximální součinnosti směřující k realizaci stavebního záměru	- Dle soudu stačí-li poměrně nízká míra podezření, pak skutečnost uzavření uvedené dohody přinejmenším v závazku poskytnout maximální součinnost směřující k realizaci výše uvedeného záměru, již zakládá	

					<p>důvod pochybovat o nepodjatosti příslušných zaměstnanců Krajského úřadu Plzeňského kraje</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jestliže k takovému závazku došlo, byla naplněna poměrně nízká míra podezření, že tu může docházet k podjatosti úředních osob podílejících se na uvedeném rozhodovacím procesu 	
NSS 7 As 158/2014-30 ze dne 13. 2. 2015 a jemu předcházející KS v Ústí nad Labem 15 A 127/2012-137	Rozhodnutí Magistrátu města Most a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje	Magistrát města Most, odbor stavební úřad	- Orgán rozhodující o vydání územního rozhodnutí	- dohody o partnerství a dohody o spolupráci mezi Statutárním městem Most a investorem	<ul style="list-style-type: none"> - úřední osoby na stavebním úřadu nelze považovat za nezávislé ve vztahu k záměrům, které jednoznačně podporují orgány Statutárního města Most včetně primátora - stav ekonomické závislosti úředníků magistrátu města Mostu na primátorovi, radě města, potažmo zastupitelstvu, který vytváří prostor pro nežádoucí vlivy na 	

					rozhodovací činnost úředních osob
NSS 9 As 70/2019-34, ze dne 4. 7. 2019, odkaz	Rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina o přestupku podle zákona o pozemních komunikacích	Generální ředitelství celní	- Odvolací orgán na úseku pozemních komunikacích	- Stěžovatel měl za to, že žalovaný není schopen objektivně věc posoudit a spravedlivě rozhodnout, neboť se měl prostřednictvím pověřené zástupkyně v předchozím soudním řízení vyjádřit tak, že žádné námitky žalobce nemohou nic změnit na jeho rozhodnutí, čímž měl vyjádřit názor na věc před přijetím rozhodnutí.	<p>[40] Podle Nejvyššího správního soudu však není důvodu pojem systémové podjatosti vztahovat na jakoukoliv situaci, v níž účastník řízení namítá podjatost všech úředních osob zařazených do správního orgánu, který vede předmětné řízení, pokud je prima facie zjevné, že obsahem této námítky není právě ono systémové riziko podjatosti. Jak již Nejvyšší správní soud rovněž judikoval, námítku podjatosti je navíc třeba hodnotit nikoliv čistě formálně, ale také materiálně (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2010, č. j. 7 As 72/2010 - 385, nebo ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018 - 83).</p> <p>[41] Nejvyšší správní soud je proto názoru, že obsahem posuzované námítky vznesené žalobcem dne 24. 6. 2017 nebyla shora vyložená systémová podjatost všech zaměstnanců stěžovatele, ale žalobce toliko namítal podjatost všech zaměstnanců z důvodu předchozího postupu, resp. vyjádření zaměstnance – JUDr. I. R. - zmocněného k zastupování stěžovatele v předchozím řízení před správním soudem. Toto vyjádření pak nebylo prima facie (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018 – 83) způsobilé zpochybnit nepodjatost všech zaměstnanců</p>

					<p>zařazených do struktury stěžovatele, tj. včetně generálního ředitele stěžovatele Mgr. P. a vedoucího právního odboru Mgr. K. Taková námitka byla prima facie nedůvodná a nebylo proto ani důvodu ji postupovat k rozhodnutí nadřízenému orgánu. Ostatně osoba zastupující stěžovatele v předchozím řízení před správním soudem byla žalobci známa a nic mu nebránilo, aby již v doplnění odvolání ze dne 24. 6. 2017 namítl její podjatost pro případ, že by byla osobou pověřenou k rozhodování o jeho odvolání. Podle Nejvyššího správního soudu nebylo tedy důvodu námitku ze dne 24. 6. 2017 hodnotit jako námitku systémové podjatosti všech zaměstnanců Generálního ředitelství cel, o níž by muselo rozhodnout Ministerstvo financí jako jeho nadřízený orgán. Takový postup, navzdory tomu, že námitka podjatosti není na první pohled způsobilá zpochybnit nepodjatost rozhodujících osob, by totiž zcela neúčelně oddaloval naplnění hlavního účelu správního řízení, tj. vydání rozhodnutí bez zbytečných průtahů.</p>
NSS 8 As 127/2018-50, 10. 6. 2020, odkaz	Rozhodnutí Městského úřadu Vsetín	Krajský úřad Zlínského kraje	- Odvolací orgán na úseku bezpečnosti v dopravě	- Stěžovatel ve vznesené námitce podjatosti pouze uvedl, že mu je známo z důvěryhodných zdrojů, že pracovníci žalovaného jsou	[17] Kasační soud zároveň souhlasí s jeho posouzením. Stěžovatel ve vznesené námitce podjatosti pouze uvedl, že mu je známo z důvěryhodných zdrojů, že pracovníci žalovaného jsou motivováni k zamítání odvolání proti rozhodnutím, jimiž byli

				<p>motivování k zamítání odvolání proti rozhodnutím, jimiž byli účastníci uznáni vinnými ze spáchání přestupků. Neuvedl však, jakým způsobem tuto informaci obdržel, tudíž jeho informace působila nevěrohodně.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nevěrohodná byla navíc i z toho důvodu, že velmi obdobně postupoval již v řízení před správním orgánem I. stupně. 	<p>účastníci uznání vinnými ze spáchání přestupků. Neuvedl však, jakým způsobem tuto informaci obdržel, tudíž jeho informace působila nevěrohodně. Nevěrohodná byla navíc i z toho důvodu, že velmi obdobně postupoval již v řízení před správním orgánem I. stupně. Své tvrzení nijak nedoplnil ani v podané žalobě. Námitka podjatosti tak zůstala v rovině nepotvrzených fabulací. Tomuto závěru rovněž přispěla i již obecně známá skutečnost, že strategii osob, jež jsou ochotny uzavřít tzv. „pojištění proti pokutám“, ve správních řízeních jsou velice často pouze obstrukční taktiky, zneužívání právních institutů a nikoliv reálné domáhání se svých zákonných práv (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, čj. 4 As 199/2017-30).</p>
<p>Krajský soud v Brně, 30 A 240/2017-95, 31. 10. 2019, odkaz</p>	<p>Územní rozhodnutí o umístění stavby „Olympijské sportovní centrum v Prostějově“</p>	<p>Krajský úřad Olomouckého kraje</p>	<p>- Odvolací orgán ve věci odvolání proti územnímu rozhodnutí</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žalobce má přitom za to, že pokud v této věci byli jako podjatí vyloučeni MUDr. O. K., Ph. D., hejtmán Olomouckého kraje a Mgr. L. Š., MBA, ředitelka krajského úřadu Olomouckého kraje, pak lze s určitostí říci, že existuje velmi vysoké riziko 	<p>Hovoří-li rozšířený senát v citovaném usnesení o tom, že pro konstatování rizika systémové podjatosti stačí poměrně nízká míra podezření, soud je přesvědčen, že v projednávaném případě tato nízká míra nepochybně byla překročena a že skutečně existovaly důvodné pochybnosti o nepodjatosti úředních osob rozhodujících ve správním řízení, a to jak na pozici správního orgánu I., tak i II. stupně. Kromě</p>

				<p>systémové podjatosti i úředních osob Magistrátu města Prostějova a Krajského úřadu Olomouckého kraje, jež jsou těmito osobám služebně podřízeny.</p>	<p>zaměstnaneckého poměru úředních osob ke správním orgánům, jež o věci rozhodovaly, je nutné zohlednit i skutečnost, že oba správní orgány byly členy žadatele o vydání územního rozhodnutí a v Dohodě se zavázaly k podpoře výstavby a realizace předmětné stavby. Popsané skutečnosti tedy podle soudu jednoznačně naplnily tu poměrně nízkou míru podezření, že v územním řízení mohlo docházet k podjatosti úředních osob podílejících se na uvedeném rozhodovacím procesu (k tomu srovnej závěry, k nimž na základě obdobných skutkových okolností dospěl Krajský soud v Plzni v rozsudcích ze dne 25. 7. 2014, č. j. 30 A 76/2012 - 266, a ze dne 2. 2. 2015, č. j. 30 A 58/2013 - 187, a Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 7. 2015, č. j. 7 As 57/2015 - 80). Vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti postačí pro konstatování rizika systémové podjatosti, soud neprováděl dokazování novinovými články, z nichž měly vyplývat další kontroverzní otázky spojené s realizací předmětného záměru stavby (viz bod 20 výše; obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2015, č. j. 7 As 57/2015 - 80).</p>
Krajský soud v Českých Budějovicích, 60 A 2/2018-	Rozhodnutí Městského úřadu v Jindřichově Hradci o přestupku podle	Krajský úřad Jihočeského kraje	- Odvolací orgán na úseku provozu na pozemních komunikacích	- Žalobce vznesl námitku podjatosti proti správnímu orgánu prvního stupně i proti žalovanému. Důvodem	Krajskému soudu z obsahu správního spisu nevznikly žádné pochybnosti o tom, že by pracovníci správního orgánu prvního stupně či odvolacího správního orgánu s ohledem na

38, 20. 8. 2019, odkaz	zákona o provozu na pozemních komunikacích			byla skutečnost, že zmočeněnc žalobec seznámil s tím, že panují důvodné pochybnosti o tom, že oprávněné úřední osoby správních orgánů jsou finančně i jinak motivovány k tomu, aby zamítaly odvolání či vydávaly odsuzující rozhodnutí. Žalobce proto navrhol dokazování „formou analýzy platů a rozhodovací praxe úředníků odvolacího orgánu rozhodujících o přestupcích k tomu, zda je poměr odvolání, která zamítly a kterým vyhověly ve statisticky významné souvislosti s jejich finančním a jiným odměňováním (např. povýšením)“. Žalobce je přesvědčen, že pokud by správní orgán neměl v této otázce co skrývat, jistě by takové dokazování umožnil.	svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům měli takový zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti. Tato námitka proto není důvodná. Zdejšímu soudu je navíc z jeho vlastní činnosti známo, že zástupci žalobce již byla správními orgány několikrát poskytnuta informace o platech a rozhodovací praxi úředních osob (např. řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 50 A 30/2019), přičemž domněnka zástupce žalobce zatím nikdy nebyla potvrzena. Za této situace nepovažoval krajský soud za potřebné vyžádat si od správních orgánů jakékoli dodatečné informace, jak v replice k vyjádření žalovaného navrhl žalobce. Žalovaný v daném případě správně vyhodnotil námitku podjatosti jako nedůvodnou a svým obsahem jako obstrukční, a proto se s ní pouze vypořádal v rámci meritorního rozhodnutí. Takový postup je v souladu s výše nastíněnou judikaturou a přijatými závěry; krajský soud mu proto nemá v tomto ohledu co vytknout.
Krajský soud v Hradci Králové, 30 A 36/2020-144,	Rozhodnutí o vyvlastnění	Krajský úřad Královéhradeckého kraje	- Odvolací orgán v rámci vyvlastňovacího řízení	- Žalobce v řízení vznesl námitku podjatosti správních orgánů I. i II. stupně opírající se o	Krajský soud zdůrazňuje, že žalobcem tvrzená podjatost (byť tato je obsahově vzata tvrzenou systémovou podjatostí) určitého politika, či obecně vzata politicky vlivné osoby,

<p>11. 6. 2020, odkaz</p>	<p>Městského úřadu Jaroměř</p>			<p>tvrzení, které podepřel důkazy, jež nebyly nikterak zpochybněny a byly i Ministerstvem pro místní rozvoj jako orgánem o této námitce dříve rozhodujícím považovány za věrohodné. Podstatou vznesené námitky nebyla jen osoba tehdejšího hejtmana L. F., který měl ovlivňovat svými výroky činnost úředních osob, ale též dohoda uzavřená mezi Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, Městským úřadem Jaroměř a ŘSD ČR, kterou tehdejší hejtman prezentoval na tiskové konferenci, jejíž obsah byl citován v žalobcem doloženém článku. Obsah této dohody prokazuje dle žalobce zasahování tehdejšího hejtmana do vyvlastňovacích řízení mj. tím, že jednotlivé vyvlastňovací úřady sdělily hejtmanovi kraje výsledky vyvlastňovacích řízení,</p>	<p>automaticky neznamená (jak se žalobce snaží tvrdit) podjatost městského či krajského úřadu a jejich jednotlivých úředníků. V posuzované věci navíc systémová podjatost není dána ve své „čisté podobě“, jak ji předvidá shora odkazované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Zájem územního samosprávného celku (Město Jaroměř, Královéhradecký kraj) na dané věci a s tím související tlak na zaměstnance Městského úřadu Jaroměř či žalovaného totiž není jednoznačně dán, neboť výsledek vyvlastnění nebude mít pozitivní či negativní dopad do (majetkové či jiné) sféry žádného územního samosprávného celku, potažmo konkrétní úřední osoby. K tomu spíše nad rámec krajský soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. prosince 2004, č. j. 2 As 21/2004 – 67, či usnesení Ústavního soudu ze dne 6. října 2008, sp. zn. I. ÚS 553/07, ze kterých plyne, že ani samotný pracovní či obdobný poměr úřední osoby k územnímu samosprávnému celku, jež je účastníkem řízení, nemůže být bez dalšího důvodem podjatosti tohoto zaměstnance. Aby byly v takových případech dány pochybnosti o podjatosti konkrétního úředníka, musela by přistoupit ještě další skutečnost.</p>
---	------------------------------------	--	--	---	--

				<p>kteřá ještě ani neproběhla. Tato nezákonnost vyplývá dle jeho přesvědčení i ze skutečnosti, že dohoda byla uzavřena představiteli správních orgánů (tedy orgánů, které měly dle správního řádu nestranně rozhodovat) s ŘSD ČR jakožto jedním z účastníků vyvlastňovacího řízení. Již samotný požadavek hejtmana na sdělení potřebného výsledku řízení (vyvlastnění pozemků) vzbuzuje pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti úředních osob.</p> <p>- 16. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno vyloučeným úředníkem úřadu z důvodu jeho podjatosti v důsledku intervence tehdejšího ministra dopravy ČR JUDr. V. K. do správního rozhodování Městského úřadu</p>	<p>Pokud je o prohlášení tehdejšího ministra dopravy JUDr. V. K. učiněné dne 20. 11. 2019 v rámci kontroly stavby D11-I107, zachycené v reportáži České televize, znějící „Uděláme všechno pro to, abychom Pozemek získali...“, pak tuto skutečnost naopak soud za prokázanou má, ale z obsahu tohoto výroku nelze podle něj dovodit podjatost rozhodujících úředníků vyvlastňovacího úřadu či žalovaného. Z výroku nelze naznat, že byl vůči nim činěn nějaký tlak. Slovní obrat „uděláme všechno pro to“ rovněž neznámá, že by snad mělo ze strany státu dojít k nějakým nezákonným praktikám. Krajský soud proto neprovedl důkaz uvedenou reportáží, v níž mělo toto vyjádření zaznít, když zástupkyně žalobce navíc při jednání soudu uvedla, že obsah tohoto výroku v žalobě doslovně citovala a soud neměl důvod jí nevěřit (ani žalovaný nebo ŘSD ČR obsah tohoto výroku nezpochybňovali).</p>
--	--	--	--	--	---

				Jaroměř. Dne 20. 11. 2019 totiž během kontroly stavby D11-1107, tj. poté, kdy vyvlastňovací úřad oznámil, že bude rozhodnuto ve věci, a bezprostředně před rozhodnutím stavebního úřadu, v rámci televizního pořadu „Události v regionech“, tento (dnes již bývalý) ministr dopravy vyjádřil jednoznačný názor, dle něhož (prý) dohoda se žalobcem není možná, a proto pozemek musí být získán postupem ve vyvlastňovacím řízení (viz citace: „Uděláme všechno pro to, abychom pozemek získali...“).	
7 As 57/2015 – 80 ze dne 2. 6. 2015	Stavební povolení na stavbu Závod na energetické využití komunálního odpadu Chotíkov	Krajský úřad Plzeňského kraje	Odvolací orgán v rámci stavebního řízení	- Druhý nedostatek krajský soud shledal v posouzení dopadu dohody o partnerství a spolupráci na Integrovaném systému nakládání s komunálními odpady v Plzeňském kraji (dále jen „dohoda o partnerství a	- S ohledem na závěry vyslovené v citovaném usnesení rozšířeného senátu a na nespornou existenci dohody o partnerství a spolupráci uzavřenou mimo jiné mezi stěžovatelem a) a Plzeňským krajem, ve které Plzeňský kraj jasně deklaroval svou podporu záměru výstavby ZEVO Chotíkov, jehož umístění bylo předmětem řízení o umístění stavby, dospěl krajský soud ke správnému závěru, že úřední osoby stěžovatele b) nelze ve

				<p>spolupráci“). V této dohodě je obsažen závazek Plzeňského kraje poskytnout maximální součinnost směřující k realizaci zařízení na energetické využití směsných komunálních a podobně vhodných odpadů na území Plzeňského kraje, tedy ZEVO Chotikov. Jelikož o odvolání rozhodoval krajský úřad, založil tento závazek důvod pochybovat o nepodjatosti příslušných pracovníků krajského úřadu. Krajský soud v návaznosti na úvahy rozšířeného senátu o možných výjimkách ze závěru o systémové podjatosti dodal, že stavba ZEVO Chotikov není běžnou záležitostí, neboť jen málokterý projekt vzbudil v Plzeňském kraji takovou pozornost z hlediska mediálního zájmu, množství individuálních</p>	<p>vztahu k tomuto záměru považovat za nezávislé. V této souvislosti je nutné odmítnout námitky stěžovatelů, že jelikož má uzavřená dohoda pouze proklamační charakter a neobsahuje sankce plynoucí pro Plzeňský kraj v případě jejího nedodržení, je ve vztahu k namítané podjatosti nevýznamná.</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>přípomínek, zájmu ekologických spolků a z hlediska těsného výsledku místního referenda. Krajský úřad proto nemohl rozhodovat o odvolání účastníka řízení a) a b) pro vyloučení všech jeho úředních osob a požadavek na postup podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu byl zcela důvodný. Dalšími námitkami se krajský soud s ohledem na výše uvedené nezabýval.</p>	
--	--	--	--	--	--

NSS = Nejvyšší správní soud

KS = Krajský soud

MS Praha = Městský soud v Praze

HMP = hl. m. Praha

MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj

MV ČR = Ministerstvo vnitra